

465

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

o przemiale pszenicy i żyta.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Przemiał zbóż chlebowych nie podlega ograniczeniom.

§ 2. Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku mąki, nie odpowiadającej standardom giełd krajowych.

§ 3. Worki z mąką, przeznaczoną do spożycia w miastach, powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki oraz procentowości wymiału.

§ 4. Kto narusza przepisy §§ 2 i 3, będzie karany w drodze administracyjnej na podstawie art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) karą aresztu do 3 miesięcy, lub grzywną do 3.000 zł.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

466

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. b) i art. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Uprawnienia przewidziane w art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku przekazuje się wojewodom, a w Warszawie Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

Uprawnienia powyższe mogą wojewodowie przekazać w części lub w całości powiatowym władzom administracji ogólnej oraz prezydentom miast wydzielonych.

§ 2. Ceny przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów mogą być regulowane celem zapobieżenia i przeciwdziałania nadmiernej zwwyżce cen tych przedmiotów.

Podstawą do wyznaczania cen są koszty produkcji i gospodarczo usprawiedliwione koszty wymiany.

§ 3. Władze, wymienione w § 1, wyznaczają ceny na podstawie opinii komisji cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.

§ 4. Komisje, wymienione w § 3, składają się z przewodniczącego oraz 3 członków i ich zastępców mianowanych na wniosek właściwych izb przemysłowo-handlowych, rolniczych i rzemieślniczych.

Każda z wymienionych izb przedstawia po jednym kandydacie na członka oraz jego zastępcę.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę jako też członków i zastępców wojewódzkich komisji mianują i zwalniają właściwi wojewodowie (w m. st. Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę), komisji zaś powiatowych i w miastach wydzielonych właściwi starostowie powiatowi lub prezydenci miast wydzielonych.

§ 5. Sposób i porządek obrad komisji określa regulamin ustalony zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6. Władza przekazująca swe uprawnienia w myśl § 1 ma prawo:

1) uchylić decyzję władzy uprawnionej z poleceniem ponownego zasięgnięcia opinii komisji w myśl udzielonych instrukcji;

2) uchylić decyzję władzy uprawnionej i wyznaczyć cenę;

3) rozwiązać komisję z jednoczesnym poleceniem powołania jej w innym składzie;

4) odebrać uprawnienia do wyznaczania cen.

§ 7. W przypadkach wymienionych w § 6 pkt 2 i 4 oraz w przypadkach nieprzekazania uprawnień do wyznaczania cen (§ 1) właściwa władza wyznacza ceny na podstawie opinii komisji powołanej przy odpowiednim zastosowaniu przepisów §§ 4 i 5.

§ 8. Kto żąda lub pobiera ceny wyższe od wyznaczonych w trybie przewidzianym roz-

porządzeniem niniejszym, ulegnie w drodze administracyjnej w myśl art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3.000 złotych.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1940 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatoński

467

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o regulowaniu cen detalicznych nafty i węgla.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. c) i art. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Uprawnienia przewidziane w art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. c) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku przekazuje się wojewodom, a w Warszawie Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

§ 2. Ceny detaliczne nafty i węgla mogą być regulowane celem zapobieżenia i przeciwdziałania nadmiernej zwwyżce cen tych przedmiotów.

Podstawą do wyznaczania detalicznych cen nafty i węgla są ustalone przez Ministra Przemysłu i Handlu ceny hurtowe i półhurtowe.

§ 3. Władze, wymienione w § 1, wyznaczają ceny na podstawie opinii komisji cen detalicznych nafty i węgla.

§ 4. Komisje cen detalicznych nafty i węgla składają się z przewodniczącego oraz 3 członków i ich zastępców mianowanych na wniosek właściwych izb przemysłowo-handlowych, rolniczych i rzemieślniczych.

Każda z wymienionych izb przedstawia po jednym kandydacie na członka oraz jego zastępcę.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę jako też członków i zastępców komisji mianują

i zwalniają właściwi wojewodowie (w Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę).

§ 5. Sposób i porządek obrad komisji określi regulamin, ustalony zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ma prawo:

1) uchylić decyzję władzy uprawnionej z poleceniem ponownego zasięgnięcia opinii komisji w myśl udzielonych instrukcji;

2) uchylić decyzję władzy uprawnionej i wyznaczyć cenę;

3) rozwiązać komisję z jednoczesnym poleceniem powołania jej w innym składzie;

4) odebrać uprawnienia do wyznaczania cen.

§ 7. Kto żąda lub pobiera ceny wyższe od wyznaczonych w trybie przewidzianym rozporządzeniem niniejszym, ulegnie w drodze administracyjnej w myśl art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3.000 złotych.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1940 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatoński